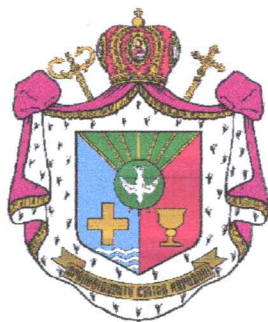

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКА ЄПАРХІЯ

вул. Зарічанська, 10/3
м. Хмельницький 29015
Україна
email: kpeparchy.ugcc@gmail.com

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH
KAMIANETS-PODILSKYI EPARCHY

Zarichanska Street 10/3
City Khmelnytskyi 29015
Ukraine
email: kpeparchy.ugcc@gmail.com

Bux. 18/2025

**ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ
ПРЕОСВЯЩЕНОГО ВЛАДИКИ ІВАНА,
ЄПІСКОПА КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОЇ ЄПАРХІЇ УГКЦ**

*Дорогі священники, ченці та черниці, брати та сестри, усі молільники, осяяні
неприсутнім світлом воскресіння,*

Христос воскрес!

Свято Господньої Пасхи – найсвітліший день історії нашого спасіння, коли Христос переміг смерть та на третій день вийшов з гробу. Це свято торкає нас своїм світлом, радістю, теплом, щоб ми могли прийняти Воскреслого відкритим серцем.

Коли Ісус помер після тривалих мук, були ті, які залишалися байдужими до Нього, були й ті, які втішалися так, наче вбити Його було місією їхнього життя, були також ті, хто в крімшньому смутку не розумів, як далі жити без Нього. Всі ці люди, які були навколо, щось принесли Христові на Його похорон. Байдужі принесли свою байдужість, поверховість, своє добровільне нерозуміння всього того, що за життя навчав цей Вчитель з провінції. Ті, що ненавиділи Христа, принесли Йому на похорон свою зловтіху, зловливу радість, турботу про охорону гробу та свою остаточну зневагу до Нього Самого і до Його вчення. Ті ж, які любили Ісуса, несли до гробу дари любові: мироносиці – миро зі сльозами; Йосиф та Никодим – тканини з пахощами, Богородиця та Йоан – молитву з надією. Ніхто насправді не розумів глибини таїнства, ніхто не знав величі промислу Бога. Але незнання не завадило одним ненавидіти, іншим любити, а ще іншим бути байдужими. Розум не міг пояснити все, що відбувалося, але серце могло любити Того, Хто вже був тілом мертвий, або далі заздрити тому самому мертвому, або й надалі бути цілком байдужими до мертвого, як і до живого Христа.

Не лише ті, що були сучасниками Христа, але й усі люди, що пізніше пізнали Його, та й усі ми, Його учні, що живемо сьогодні, несемо до гробу Христа щось з власного життя. Дехто далі продовжує ненавидіти Христа, як книжники та фарисеї, хоч і не має для цього підстав.

Ненавидіти не обов'язково означає руйнувати церкви, хрести чи богохулити або відрікатися Христа. Ненавидіти може означати просто зневажати своїм життям вчення Христа. Інші далі продовжують бути байдужими, небайдливими – так найлегше наче, адже можна не брати жодної відповідальності. Це не ті, хто відрікається віри чи зневажає вчення Христа, але ті, яким Христос просто непотрібний, зайвий, несуттєвий. Врешті, є ті, хто любить Христа подібно до того, як Його любили сучасники: віддано, щиро, жертовно, хоч і недосконало. Усі – ненависники, байдужі, люблячі – у всі часи несуть Христові щось зі свого серця. Ненависники несуть до гробу Ісуса зневагу, байдужі – пустоту, а люблячі – саме своє серце.

У день Воскресіння ненависники Христа отримали розчарування та неспокій, для байдужих нічого не змінилося, хоч це і був найважливіший день в історії людства, люблячі отримали світло та блаженство раю, залишаючись жити на землі. Для одних світло Воскресіння стало темрявою, для інших темрява жаху та смутку змінилася світлом, а ще інші не зауважили жодної зміни у день Пасхи. Так є й сьогодні з нами – тими, які пізнали Христа. Чи побачимо ми Світло, Життя і Воскресіння, залежить від того, яким є наше серце: ненависним, люблячим чи байдужим, залежить від того, що ми принесли до Христового гробу.

У час війни темрява особливо темна, а світло важко розгледіти, смерть особливо наявна, а воскресіння особливо скрите від очей. А зараз це час, коли Христос, померлий і воскреслий, є особливо близько, у самому вирі війни, де знову ж таки є Його ненависники, люблячі та байдужі до Нього. Усі, що люблять Христа, і на війні огорнуті Його світлом, усі, що ненавидять Христа чи байдужі до Нього, і без війни не бачать світла. Війна – це жахітливі обставини, але людське серце не так залежить від обставин, як від того, чим ми волимо його наповнювати. Господь помер і воскрес, щоб ми мали по достатку світло та радість, життя і спасіння. Лиш для цього потрібно, щоб наші серця полюбили Світло. Тож «очистьмо почуття, і побачимо Христа, осяяного неприступним світлом воскресіння, щоб ясно почути, як Він мовить: Радійте всі, що пісню перемоги співаєте» (канон Пасхи).

Від серця зичу усім вам бути просвітленими Пасхою, тримаючи свої серця завжди у любові до Христа, оминаючи всяку байдужість чи ненависть до Нього. Зичу збагачуватися повнотою радості та Господнього миру у всіх стражданнях, повнотою надії та віри – у всіх труднощах, повнотою чеснот – у всьому руслі життя.

Благословення Господнє на вас з Його світлом, радістю та спасінням!

+ Іван

†ІВАН (КУЛИК),

єпископ Кам'янець-Подільської єпархії

*Дано у місті Хмельницькому
при кафедральному храмі Різдва Пресвятої Богородиці
у Святий і Великий Понеділок
14 квітня 2025 року Божого*